

Afspreken met iemand die je nog nooit hebt gezien doe je in 2010 niet meer met een rode roos in je knoopsgat. 'Ik had je gezicht al opgezocht via Facebook, om je makkelijker te herkennen. En ik had je ook snel gevonden, nee?' zegt Eef Briers naar waarheid. Briers is de Vlaamse winnares van *Hoe zie ik mijn wereld in 2030?*, een wedstrijd van de stichting P&V. Haar opmerking is ironisch, want *Re: Even Bijkletsen*, haar winnende tekst, heeft heel wat te vertellen over hoe technologie inwerkt op menselijke relaties.

Het is geen vrijblijvend verhaaltje dat ze geschreven heeft, beseft Briers. *Re: Even Bijkletsen* vertelt hoe de 23-jarige Limburgse, met een diploma management en een postgraduaat in de marketing op zak, de toekomst ziet. De wereld is er in 2030 niet beter op geworden. Fantastische uitvindingen te over, maar de mens wordt er niet gelukkiger van. 'Ik heb de indruk dat veel van wat nu ontstaat net het tegenovergestelde bereikt van wat de bedoeling is', vertelt Eef Briers. 'Dankzij een sms of via Facebook is het makkelijker dan ooit om contact te houden. Je kunt met elkaar communiceren op manieren die nog niet zo lang geleden ondenkbaar waren. Hoewel je dus in principe veel dichterbij elkaar kunt komen, stel ik vast dat we net uit elkaar lijken te groeien. Ik zit bij een studentenvereniging. Een paar jaar geleden haalde die makkelijk duizend leden, nu zijn dat er nog amper honderd. Het is veel lastiger geworden om jongeren achter hun computer vandaan te krijgen. Ze hebben meer mogelijkheid om te communiceren dan vroeger, maar leren net daardoor minder mensen kennen. Ik vraag me ook af: kun je wel geluk-

GEF

Hoe zie ik mijn wereld in 2030? is een organisatie van de Stichting P&V. Onder voorzitterschap van professor Mark Elchardus werden twee laureaten geselecteerd. Eef Briers (Re: Even Bijkletsen) en Sylvain Camilleri (la Belgindonésie) wonnen respectievelijk het Nederlandstalige en het Franstalige concours. Hun scenario's zullen dienen als uitgangspunt voor twee artistieke producties, die door professionele kunstenaars en jongeren zullen worden gerealiseerd. De Stichting P&V wordt ondersteund door de gelijknamige verzekeringsgroep.

EEF BRIERS

'Ik heb de indruk dat de generatie van mijn ouders gelukkiger was.'

kig zijn zonder veel echt, direct contact? Ik betwijfel dat.'

Er zal ongetwijfeld een tegenbeweging ontstaan, denkt Briers. 'In mijn verhaal stuur ik een *mentalmail* – nog zo'n nieuwe uitvinding – naar een vriendin die naar 'de Kroon' is verhuisd. Ik zie dat als een soort tweede verdieping die men over de aarde heeft gebouwd en waar men de technologie niet afzweert, maar toch wat afremt. Dat doen we nu te weinig, vind ik.'

Bang voor het saaie leven

De stichting P&V vroeg jongeren hoe zij hun wereld zien in 2030. Eef Briers, de Vlaamse winnares, beschrijft in haar winnende scenario een wereld met steeds meer digitale communicatie en steeds minder echt contact tussen mensen.

DOOR JEF VAN BAELEN

We gaan ooit nog heimwee krijgen naar 2010, spreekt uit je toekomstvisie.

Eef Briers: Dat zal er nog van komen, ja. Ik vrees vooral dat de mens in de toekomst erg lui gaat worden. Ken je de film *WALL-E*? Daarin heeft de mensheid zich laten verleiden tot een zittend bestaan. De technologie doet alles voor ons. Daar worden we zo onthecht van dat we uiteindelijk onze thuisplaneet moeten ontvluchten omdat we hem kapot hebben vervuild. Zo onrealistisch lijkt me dat scenario niet.

Was het vroeger dan beter?

Briers: Dat weet ik niet... (*denkt even na*) Er was minder stress volgens mij. Als ik oudere mensen hoor praten, dan heb ik de indruk dat de generatie van mijn ouders gelukkiger was dan die van mij. De lat ligt tegenwoordig ook zo ontzettend hoog. Ik ervaar het als pas afgestudeerde: je moet zó veel kennen en kunnen vooraleer je mee kunt in deze maatschappij. En niet iedereen kan mee. Tijdens mijn stage gaf ik computerles aan senioren. Die mensen hebben moeite om de digitalisering bij te houden en dat frustrert hen mateloos.

En dat beangstigt je, want jij wordt uiteindelijk ook oud?

Briers: Er blijven nieuwe

dingen bij komen, hè. De technologie staat nooit stil. Niet dat ik me daar nu al zorgen over maak, maar ik denk er wel over na: oei, ga ik dat later ook meemaken?

In 2030 ben je 43. Vrees je dan al passé te zijn?

Briers: In het tempo waarmee de wereld nu evolueert, kan dat best.

Je kunt natuurlijk ook zelf mee bepalen in welke richting de wereld gaat. Vaststellen dat het verkeerd gaat is één zaak, voel je je geroepen om er iets aan te doen?

Briers: Het is zo moeilijk om zelf iets te veranderen. Ik zou niet weten hoe ik daaraan kon beginnen. Nee, dat is voor mensen met macht.

De mensen met macht zijn ook ooit 23 geweest.

Briers: Natuurlijk, maar ik zie mezelf niet als iemand die iets in beweging zet. Daar mis ik de overtuigingskracht voor.

In Re: Even Bijkletsen beschrijf je hoe een zakcomputer bepaalt wie bij je past en wie niet. Relaties worden koude berekening. Dat raakt fundamenteel aan ons menszijn.

Briers: Zo ver zijn we daar niet vandaan, heb ik gelezen. Technologisch gezien kan het al bijna. In mijn verhaal omschrijf ik die relatiekiezer als een opgevoerde I-Phone, een soort minisupercomputer die iedereen bij zich heeft.

Daarmee had een jongen mij gescand en mijn profiel bleek compatibel.

Dat zou meteen het einde van de privacy betekenen. Jongeren geven naar verluidt niet veel meer om privacy. Jij ook niet?

Briers: Daarin ben ik een atypische 23-jarige. Van mij mag de buitenwereld niet zomaar alles weten. Ik ben niet het type dat op Facebook post dat ze net haar tanden heeft gepoetst. Zoiets vind ik belachelijk. Dan vergooi je je privacy.

Toch vond ik al na twee muisklikken foto's van Eef Briers op een feestje met jeneverfles in de hand.

Briers: Oké, die foto's bestaan. (*lacht*) Maar dat ben ik in het openbaar, je had me daar ook live kunnen zien. Ik vind het niet zo erg om die kant van mezelf te delen met de rest van de wereld. Ik probeer het zelf wel nog zo veel mogelijk in de hand te houden. In de toekomst zal het al dan niet hebben van privacy niet langer een vrije keuze zijn, vrees ik. En dat is geen goede zaak.

Heb je zelf al ooit een relatie opgebouwd via het internet?

Briers: Nee, en ik zou het ook niet willen. Op internet gedraag je je anders dan in het echt. Uiteraard zitten er ook goede kanten aan het leven online. Onderwijs dat je van thuis uit volgt, komt

eraan, dat kan niet anders. Ik ken veel jongeren die erg negatief staan tegenover onderwijs. Het sluit niet aan bij hun leefwereld. Ik heb veel studenten om mij heen gezien die er daarom mee gestopt zijn.

Ik denk dat de technologie ons leven minder statisch zal maken, minder routineus. Dat lijkt mij typisch voor mijn generatie: de angst voor het vaste, voor het saaie. Ik zie een beetje op tegen een echte baan, geef ik toe. Iedere dag op hetzelfde uur opstaan, dezelfde rit naar het werk maken, dezelfde job doen, pfff... Dat gaat in de toekomst veranderen, denk ik. Mijn generatie zal dat niet langer willen.

Re: Even Bijkletsen hekelt de groeiende commercialisering. Grappige commentaar van jou, met je marketingdiploma.

Briers: Als er één ding is dat ik meeneem uit die studie, dan wel dat het geen goede zaak is wanneer marketing te machtig wordt. Vroeger richtte reclame zich op het product, nu richt ze zich op gevoelens. Alsof je je meteen goed gaat voelen zodra je een bepaald product koopt. Daar ben ik op afgeknapt. Ik zou mensen niets kunnen aanpraten waarvan ik weet dat ze het niet nodig hebben. En dat hoor je nu net wel te kunnen, vrees ik.

DEZE WEEK

Ianka Flerackers interviewt

Peter Adriaenssens

over zijn pas verschenen boek

'Laat ze niet schieten'

Kanaal Z • donderdag 7 oktober • vanaf 20.15 u. in Ius